

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИКО-ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**КООРДИНАЦІЙНА РАДА З НАУКОВОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ,
ДОКТОРАНТІВ І МОЛОДИХ ВЧЕНИХ
СТУДЕНТСЬКА РАДА**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

**84 ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ МОЛОДИХ ВЧЕНИХ ТА СТУДЕНТІВ З
МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ**

**«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
СУЧАСНОЇ МЕДИЦИНИ ТА ФАРМАЦІЇ - 2024»**

23-24 травня 2024 року

ЗАПОРІЖЖЯ – 2024

з використанням етимологічний аналіз якій базувався на історичному аналізу, літературному аналізу, лінгвістичному аналізу з застосуванням інтердисциплінарного підходу.

Було досліджено та систематизовано майже 525 термінів, 200 з яких було вилучено через повторення. Знайдено епонімів та епонімічних термінів: 325. Було виявлено повторні терміни на **51** прізвище.

Результати дослідження: прямі назви складають – 343 (80%), непрямі назви – 40(?%); простих термінів – 295, складних – 21, дубльовані – 8, повторювані – 19.

За особливостями неймгівера з проаналізованих термінів: прізвищеві – 311; за статтю – 315 чоловічого походження, 1 жіночого.

За географічним походженням - найбільша кількість термінів походить з Європи: Німеччина – 70, Франція – 41, Велика Британія – 26, Італія – 23. Найменша – Америка, Японія.

З зазначених термінів: закон або явище - 7, назва анатомічної структури або органу – 186, назва топографічного утворення – 123.

Висновки: 1. Незважаючи на виключення з офіційної термінології епоніми продовжують використовувати при вивченні анатомії людини. 2. В різних підручниках та атласах встановлено ряд розбіжностей у термінах, що виникли при перекладах імен та прізвищ вчених з різних мов на українську, а також цілої низки різних епонімічних термінів які означають ті ж самі структури.

СУЧАСНИЙ СТАН ПОШИРЕНOSTІ ТА ФОРМ ПЕДИКУЛЬОЗУ

Усанова К.Д.

Науковий керівник: к.біол.н., доц. Попович А. П.

Кафедра медбіології, паразитології та генетики

Запорізький державний медико-фармацевтичний університет

Актуальність. Педикульоз, паразитарне захворювання шкіри і волосся, що має багатовікову історію та є однією з найпоширеніших медико-соціальних проблем у всьому світі, зокрема і в Україні. Тому, враховуючи воєнний стан, наявність біженців і ВПО, а також перебування значної кількості цивільних людей в укриттях під час повітряної тривоги, військових на фронті, наразі існує потреба моніторингу поширеності цієї хвороби.

Мета дослідження. Проаналізувати сучасний стан захворюваності на педикульоз, враховуючи ситуацію в Україні.

Матеріали та методи. Для проведення дослідження були використані дані з наукових статей, звітів МОЗ України та інших доступних джерел, які містять інформацію про рівень ураженості населення в Україні, про найбільш уражені групи та форми педикульозу.

Отримані результати. В Україні офіційна реєстрація людей із педикульозом ведеться з 1986 року, найвищий показник ураженості населення був зафіксований у 1990 році. Ураженню підлягає переважно дитяче населення 4-14 років, питома вага якого від ураженості усього населення майже 78%. Однак, педикульоз може діагностуватися незалежно від віку чи соціального стану. При розподілі за місяцями спостерігається відносна залежність від пори року у поширенні педикульозу – більше в холодну пору року, що пов'язано з формуванням колективів і більшим скупченням людей. У сезонній динаміці чітко спостерігається три піки його зростання: найвищий у вересні, і менші у листопаді та січні.

На сьогоднішній день в Україні було зареєстровано три основні форми педикульозу: найбільш поширеним є головний педикульоз, частка якого (96%) серед сукупного педикульозу залишається такою ж високою, як і в попередні роки, а також платтяний та змішаний педикульоз (4%). Виявлено, що педикульоз, як правило, є наслідком порушення гігієнічних норм, але було б помилково вважати завошивленість пріоритетом людей асоціальних. Передача вошей відбувається, як при безпосередньому контакті з ураженою людиною, так і через речі.

Висновки. Результати дослідження свідчать про необхідність посилення профілактичних заходів та контролю педикульозу в Україні, бо високий ступінь заразності хвороби та стійкість до активних компонентів протипедикульозних препаратів забезпечують її актуальність і досі, а за умов війни ще й багаторазово підвищують ризики розповсюдження.

НЕЙРОАНАТОМІЧНА ТЕРМІНОЛОГІЯ: НОВИЙ ПОГЛЯД НА "СТАРІЙ" МОЗОК

Зозуля З.Р.

Науковий керівник: к.мед.н., ст. вик. Чернявський А.В.

Кафедра анатомії людини, оперативної хірургії та топографічної анатомії
Запорізький державний медико-фармацевтичний університет

Актуальність: Останні роки свідчать про значний прогрес у розвитку нейроанатомії - завдяки новітнім технологіям (МРТ, нейроіміджинг та техніки трасування нейронних шляхів), вчені отримують детальні дані про будову та функції мозку. Все це сприяє розвитку нових методів діагностики і лікування нейрохірургічних захворювань та є основою для майбутніх інноваційних відкриттів. Зокрема, велику увагу для дослідження привертають архікортекс та палеокортекс, розширення уявлень про будову яких зумовило створення *Terminologia Neuroanatomica* (2019), більша частина назв якої відсутня в сучасній українській анатомічній термінології.

Мета: дослідити сучасні погляди на термінологію архіо- та палеокортекса.

Матеріали та методи: було проаналізовано 5 статей із наукової бази Pubmed та наступні матеріали: «Міжнародна анатомічна термінологія» за ред. В. Г. Черкасова (2010), *Terminologia Anatomica* (2nd edition, 2020), *Terminologia Neuroanatomica* (TNA, 2019).

Отримані результати: в сучасній TNA краще висвітлені особливості будови гіпокампальної формації, що є старою корою (архікортексом) головного мозку. У ній більш точно описана морфологія поясної звивини, підмозолистого поля, крючка, субікулюма (підставки гіпокампа). Водночас в українській анатомічній термінології не виділяють поняття «гіпокампальна формація», енто- та периринальної кори, а також не описана морфологія склепіння та інших нервових асоціативних шляхів, що складають білу речовину гіпокампа. Крім того, в українській термінології не вказане артеріальне кровопостачання та венозний відтік від гіпокампа.

Висновки: в оновленій TNA широко описана морфологія всіх структур гіпокампальної формації (архікортекса), включаючи як сіру, так і білу речовини. На відміну від неї, українська анатомічна термінологія містить багато прогалин, тому вона потребує ретельного перегляду та доповнення.

CHANGES IN THE CONNECTIVE TISSUE COMPONENT OF THE RAT PERIWOUND SKIN AREA DURING HEALING AFTER THE INFLUENCE OF SOCIAL CHRONIC STRESS

Makyeyeva L.V.^{1,2},

Supervisors: Frolov O.K.¹, Aliyeva O.G.²

¹Department of Physiology, Immunology and Biochemistry with a course of Civil Medicine
Zaporizhzhia National University

²Department of Histology, Cytology and Embryology
Zaporizhzhia State Medical and Pharmaceutical University

Stress is one of the systemic factors affecting skin structure and, consequently, wound healing. It is known that the surrounding skin (periwound) provides the proper environment to facilitate healing as the source of epithelial cells and non-differentiated cells of loose connective tissue as well as fibroblasts needed for wound closure, therefore assessment of morphological changes in periwound at different stages of healing are of particular interest.